

44014

kat.komp.

I

Mag. St. Dr.

P

Prucki przyrodni. N° 1146

*Gostumionowski Joannis: Quaestio optica
de modo illuminationis Lunae.*

O

M

Sac

Ecclesi

G

M. I

RACC

A. M. D. G.

QVÆSTIO
OPTICA

De Modo Illuminationis Lunæ.

SVB FELICIBVS AVSPICIIS

Magnifici, Perillustris & Admodum Reuerendi Domini

M. STANISLAI
IVRKOWSKI,

Sacræ Theologiæ Doct: & Professoris,

Ecclesiar: Collegiatar. S. FLORIANI Præpositi. S. GEORGII in Arce Cracouiensi,
& OPATOWIENSIS CVSTODIS.

PROTONOTARII APOSTOLICI,
SCHOLARVM VLADISLAVIANARVM PROVISORIS,

Studij Vniuersitatis Cracouiensis

PROCANCELLARII

ET

GENERALIS RECTORIS

M. IOANNE GOSTVMIOŪSKI, Philosophiæ Doctore,

Contubernij Gelanij Seniore.

In peraugusto DD. Theolog. Lectorio Anno Domini 1665.

Die 1. Septembris, Hora 10.

Publicè ad Disputandum

PROPOSITA.

RACOVIAE, In Oficina SCHEDELIANA S. R. M. Typogr. A. D. 1665.

xxiv. 5. 19

HÆc Castellorum præclaræ est gloria Stirpis,
 Ales vt expanſo protegat ipſa ſinu.
 Regum celfus honos, volucrum Rex Maximus Ales;
 En Tibi celfus ab hoc Alite venit Honos.

Ioannes Karsyni Sind, Poes.

PERILLVSTRI ET REVERENDISSIMO DOMINO,

D. STANISLAO

De Castellacio

D Z I A N O T T Y

EPISCOPO FESSENSI,

SVFFRAGANEO KHOVIENSI.

Ex Ordine Canonorum Regularium, Custodum

SS. Sepulchri Hierosolymitani, Conuentus Miechouiensis,

S. Ioannis Gnesnæ Præposito, eiusdemq; Ciuitatis Metro-
litanae Ecclesiae Canonico, *hato quæ præpto S. Io*

Domino & Fautori Suo obseruandissimo,

Salutem & Perpetuam Felicitatem.

*Questionem de Luna Illuminatione pro loco
inter Salariatos Collegij Minoris Profesores
obtinendo publicè ad Disputandum propo-
sitam Tuo Nomini opportunè consecro dedicoq;
Antistes Reuerendissime. Etsi enim de Obiecto
Caestri præstantiq; est eiusmodi, quod cuncta
viuentia sublunaria viuificat, ac veluti
sinu benigno fouet & complectitur: meritò*

*tamen eius corporeis cingi non est affatim contenta; nisi insuper Spiri-
tualibus Tue in Sancta Ecclesia splendidissimae Lucis cumulatè radijs
inuoluatur ambiaturq;. Quare suo quod contemplatur lumine non
benè saturata opportunè ad Lumen Nominis Tui clarissimum, cu-
ius beni-*

ius benigno serenoque complexu præsertim publica eruditorum sese
commisura trutina atque censura excipi protegigue tutissimè possit:
ductu quodam Sympathia, ac veluti instinctu naturali festinat at-
que accelerat. Nimirum esse quandam inter splendidissima Mundi
Luminaria, atque inter Ecclesiæ Viros grandes, inprimis autem
Prælatos atque Antistites similitudinem, imò veriùs dicam cognatio-
nem, nemo est opinor præsertim non ignauus Sacræ Pagina lector
qui dubitet, vel inde præsertim. Quod quemadmodum Sol & Luna
inter Planetas astrag, penitus omnia sunt sidera splendidissima, maxi-
mèq, ceteris in hæc influunt inferiora. Sic in Ecclesiâ Sanctâ Prælati
atq, Antistites sanctimoniâ & integritate vitæ omnes alios anteire,
suog, ceteris fulgere debent exemplo. Fulgorem autem Tuû Antistes
Reuedme nemo non videt eximium. Qui quasi Luna plena in die-
bus suis lucet, & quasi Sol refulgens: sic eximijs virtutibus cete-
risq, dotibus & meritis Tuis clarissimis in Domo Dei refulxisti. Sed
quid mirum creuisse arborem proceram atq, uberrimis fructibus
prædiuitem, cum eius radix naturâ sua tot abhinc exactis seculorum
reuolutionibus persisteret fecunda atque integra, persistatq, hodie
tanto magis in suis plantis fecundior imò fecundissima atq, integer-
rima. Liceat mihi paulisper prænobilem & vetustissimam Maiorum
Tuorum Rheticis Pragallia Vallis ad Rheni Caput superbientem
Ditionibus perlustrare Castellorum familiam, & præteritis antiqui-
oribus, quibus insigniter claruit, seculis: viuumq, atq, expressissi-
mum veræ virtutis simulachrum IACOBVM DZIANOTTY Vi-
rum nedum in Polonico, verum etiam in Orbe Imperiali ceterisque
compluribus Europæis Nationibus & Prouincijs Magni Nominis,
Progenitorem Tuum dulcissimum. Is auitis Maiorum suorum arbitra-
ri teneriq, septis dedignatus, vastiores atq, vltiores campos quibus
ingens

ingens Virtutis gloria famaꝫ præclarè gestorum eius immortalis cir-
cumscribi posset, meritò querere, & nullibi quam hic ubi planitiem
Martij ludis Lechus delegit, deligere debuit. Inuitatus igitur ad ce-
leberrimam Diui SIGISMVNDI III. Regis Poloniae desideratissimi Ex-
peditionem Moscouiticam, eam strenuus Miles sic tractauit peregitq; D. 111.
ut longam prosperamq; Munitissima Vrbis & Arcis Smolenscensis ex-
pugnationem insigniter adiuuerit, Moscuamq; Metropolim cum Vi-
etricibus Polonicis Aquilis inuiserit. Expleta tandem feliciter glorio-
sâ hac Expeditionis publicæ functione silentibus Gradiui tympanis
cum firmitus præmemorati Sanctæ memoriæ SIGISMVNDI III. Aula ad rebel.
habere cepisset; ita de eius suâq; serenissima Coniugis piissimæ recor-
dationis CONSTANTIAE Reginae FERDINANDI III. Augustissimi Roma-
norû IMPERATORIS Materteræ gratiâ est meritis ut ab eodem FERDI-
NANDO Gentilitium Familiae suæ Castellorum Stemma Splendidiori-
bus decoribus, videlicet Imperialibus Coronatis Aquilis Nigris & bi-
cipitibus cumulatifsimè exornatus simulq; eius ipsius Imperij atque
adnexarum eidem Prouinciarum Indigenatum gratiosè reportauerit
Sed nondum hic profecta ad absidem illustria Nobilissima Tuæ Fami-
liae per dulcissimû Parentem collecta trophæa Meritorum. Est profe-
ctò quod suspiciat & admiretur, Illrêm ac Generosû PETRVM DZIA-
NOTTY Hæredem in Zydzorzyn Fratrem Tuum germanum antiqua
& Nobilis Vestra Familia. Qui quantum auitis Vestris præsertim
verò dulcissimi Magniq; Nominis Parentis Vestri virtutibus exi-
mia virtute suâ attulerit ornamentum, non adeò est facile cuiuis e-
numerare. Postquam enim suam teneram atq; adolescentem ætatem
indolemq; generosam ad quæque præclara & eximia natam pulcherri-
mis liberalium vereq; Libero & Nobili Viro dignarum Artium stu-
dijs veluti venustissimis flosculis exornasset, nec non in varijs exteris

natio-

nationibus prudentiam maturiorem maioremq; experientiam conqui-
fuisse, statim adolescens adhuc è schola Palladis, ad Martis scholam
atq; campum magno afflictæ atque vndiq; ab hostibus cinctæ Patriæ
Præsidio atq; Solatio diuertit. Auspicatus feliciter ære suo, proprijsq;
impensis Militiam in graui non ita pridem Patriæ discrimine Ab Anno
1655. hostibus Suecis, Moschis, Cosacis, Hungaris, Moldauis, certatim
Regnum hoc florentissimum oppugnantibus atq; iminaniter laceranti-
bus, sub Signis Illustrissimi Campiducis Exercituum Regni insigniter
Patriam iuuir, ad Opoznum, Woynicyam, Warsouiam, Pragam,
Biezanouum, Regni Metropolitim Cracouiam alibiq; animo ferroque
promptus præclarum fortitudinis suæ specimen dedit. In Transylua-
nia, Prussia, ad Thorunium, Graudentum, Marieburgum incurfioni-
bus, prælijs, obsidionibus, insignem præbuit operam. Quare etiam æ-
quissimo iure pro tantis in Remp. Meritis in Generalib. Regni Polo-
niæ Comitibus Anno 1662. ex vnanimi Procerum Regni totiusq; Nobili-
tatis consensu INDIGENATUS eiusd. Regni Poloniæ Magniq; Ducatus
Lichu: gratioso Diplomate aliisque ad propria & Imperialia super-
additis peculiaribus Stēmatibus in perpetuum cum secutura Nobilif-
sima sua posteritate egregie insignitus est, atq; decoratus. Hucusque
autē in huius ætatis omifis antiquioribus sæculis veluti euidentiora
Nobilissima Tuæ Familiæ præsertim verò Nobilissimi & Gnosi Fra-
tris Tui excurri gesta & merita, vt & inde non modicū collectum lu-
men ad clarissimā lucem Tuam quā eximie in Sancta Ecclesia splendēs,
affunderem, meamq; interim de Lumine Luna quæstionem præsertim
in corpoream quā ipsa non est sat contenta, emittens lucem Spirituali-
bus atque ideo capacioribus nitidissima Tuæ Lucis radijs inuolue-
rem cingeremque. Quam vt cingi atq; inuolui tu quoq; Rndissime
Antistes permittas, maiorem in modum oro.

Vestræ Perillustri & Reuerendissimæ Dominationi
deditus ac deuotus

M. Ioannes Gostumiqvski Phil: Doct; & Prof.

hæd
fuerit
indico
rem
Ar. Ca
den.

73.

actus

hæc

oo

neri

nito

de et

neto

no 1102

QVÆSTIO

OPTICA

V. Luna, quæ est à Sole distin-
ctum Luminare, Terrâ &
Sole quantitate minor, nullam
propriam lucem habens; tantum
secundum eam partem visu per-
cipiatur quam basis pyramidis Il-
luminationis communem habet
cum basi pyramidis visionis; nec-
ne?

CON-

quid-
olam
ria
ijsq;
Anno
atim
anti-
iter
am,
oque
lua-
honi
n &
olo-
obili
atus
per-
bilif-
sque
iora
Fra-
lu-
des,
rim
uali-
blue-
Sime
ationi
Prof.

CONCLUSIO I.

Luna est distinctum à Sole Luminare.

COROLLARIA.

1. Luna diuersam à Sole habet naturam & proprietates
2. Luna competit infrigidare, & humectare, Soli verò calefacere & exsiccare,
3. Sol est lucidus, imò luminis fons; Luna verò corpus est opacum, crassum, secundum aliquas partes densum, secundum aliquas rarum, & secundum rariores partes maculosum.
4. Sola Luna inter Planetas est cursum velocissima.
5. In maxima à terra distantia, videlicet dum est in apogeo Luna elongatur à Centro Terra Milliaribus Polonicis 51682 $\frac{1}{2}$ Sol verò dum quoq; est in apogeo distat à Centro Terra Milliaribus Polonicis 1147240.

CONCLUSIO II.

Luna est minor quantitate quàm Sol & Terra.

COROLLARIA.

1. Luna in sua Eclipsi praesertim totali integra obducitur umbrâ terrestri.

Vel sic. Luna videtur esse solto chondra. Alii dicunt
 ad ista sequit hinc sequitur hinc sequitur ad nomen
 Luna est per se in proprio. Est plenus falsum

2. Ex umbrarum speciebus solam Conicam Luna
admittit.

3. Fallitur ergo Anaximander qui Lunam decies &
nouies Terrâ maiorem, Solem autem Terræ equalem
stauit; & Parmenides, qui Lunam & Solem equalis
esse magnitudinis aserit.

4. Diameter Terræ sese habet ad Diametrum Lunæ
ut se habent 17. ad 5. Idem Terræ Diameter habet se
ad Diametrum Solis ut 2. ad 11. Inde sequitur Lunam
quadragesimam esse globi terrestris partem & quidem
Copernico quadragesimam tertiam. Terram verò à
Sole superari centies sexagies sexies. Lunam denique
Sole minorem esse sexies milies sexcenties quadrages.

5. Luna etsi mole sua minor est quàm Sol & reliqua
Sidera, nihilominus tamen Solem & reliqua Sidera
quantitate maiora quam ipsa est, potest nobis occultare.

CONCLUSIO III.

Luna nullam propriam lucem siue lu-
men habet.

COROLLARIA.

1. Quando Sol & Luna coniunguntur, Solq; eclipsa-
tur siue potius ab opaco Lunæ corpore intercipitur, nul-
lum penitus Lunæ innatum lumen cernitur.

~~1. Quando Sol & Luna coniunguntur, Solq; eclipsatur siue potius ab opaco Lunæ corpore intercipitur, nullum penitus Lunæ innatum lumen cernitur.~~
Sed nonnulli dicunt quod Luna non habet lucem propriam sed quod
reflexit lucem Solis. Sed hoc non potest esse verum quia Luna
est opaca & non transparen

2. Igitur à verò abest illorum opinio, qui aliquale
quamvis exiguum Lunæ lumen proprium adstruunt.

3. Quòd Lunæ, dum corniculata existit, sereno celo
tota rotunditas dealbicans, quemadmodū in sua Eclipsi
aliqua lux remanens conspiciatur; id Solaribus, & Si-
derum radijs, quos Luna veluti speculum retinet; tri-
buendam.

4. Semper autem illustratur siue illuminatur à Sole.

5. ^{causa} Diametralis Solis & Lunæ oppositio est causa
Lunaris eclypseos.
causa

CONCLUSIO IV.

Lunare Corpus tantum secundum eam
partem visu percipitur, quam basis pyramidis
Illuminationis, communem habet cum basi
pyramidis visionis.

COROLLARIA.

1. In Coniunctione Luminarium bases pyramidum
visionis & Illuminationis nullam partem corporis Lu-
naris habent communem, ideò nulla tunc pars Lunaris
Corporis cernitur.

2. Iam

2. Iam verò cum distant à se Luminaria minus quadrante Circuli magni, quàm utraque illuminationis & visionis pyramidum bases communem Lunaris corporis habent portionem: omninò corniculatam, minorem, quàm dimidiatam Luna medietatem oportet nos conspiciere.

3. In ipso Solis & Luna quadrato cum Luminaria elongantur à se tribus signis Zodiaci, medietatem basis pyramidis visionis hac communis portio adequat: idcirco quarta pars Lunaris corporis cernitur, diciturque Quadratura.

4. Luna à Sole ultra quadrantem Circuli Magni siue ultra 90 gradus distāte, hac eadem communis tam basi pyramidis visionis quàm basi pyramidis illuminationis corporis Lunaris portio dimidiatam basim visionis superat: inde provenit maiorem etiam quadrante Luna portionem à nobis videri.

5. Et quia in ipsa Luminarium oppositione basis pyramidis illuminationis continet totam basim pyramidis visionis; idcirco visui & Solaribus radiis obuiam integram Corporis Lunaris medietatem intuemur.

Quis in unum ventus tela accedente Ardent.
 nobiliumq; tuorum Dum ego loquor tuum Rexis a Jovis d.
 tuos mihi serventis festum venia ad strag p. radente
 etiam i. guppin. Dardant. Ardant.
 Subm. Cyallant

Fig. 1.9.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0009072

